

Ліг Спати І Вмер

Skryabin (Скрябін)

Не було більше ліпшого неба
Не було більше ліпшого сонця
Не було вже ніколи такого нормального світу
Який був тоді, коли він був ще малий

Життя йому відрізало крила
Брехати і мовчати навчило
Життя його мозгами крутило, як хтіло
І скоро він був вже не він

Заклеєними вухами слухав
Не свої мав приклеєні руки
Сліпими не своїми очима
Дивився про себе не своє кіно-о-о

В кіно нічо не можна міняти
Ту правду не можливо не знати
І вже йому не хтілося спати
Бо снилися кимось придумані сні

А рідні сні засипало снігом
Той поїзд треба було спинити
І то єдине, що він сам міг зробити
І з метою зупинити той поїзд
Ногами пішов на залізну дорогу, ліг спати і вмер

Ліг спати і вмер
Ліг спати і вмер
Ліг спати і вмер
Ліг спати і вмер